

BEAN (1) *sb m*

[*N sg beañ.*] ◊ *V sg b(e)añie.*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Świeżo immatrykulowany student, nowicjusz; tu w funkcji wyzwiska [Łac śr: beanus]: O beanie niecnotliwy Pšie piekielny/ szpetny/ łzywy. MWilkHist E2; [Sláhectwo zwłafzczá on nadroźfy kleynot/ Ktore nie idzye iedno s pocźciwych cnot/ Ták ieft zmiefzáne/ leda Wyrwá/ Bean/ Przywłafzczá ten łtan. StryjGoniec D3v.]

KN